

College van B&W van Sliedrecht

Postbus 16

3360 AA Sliedrecht

Uw referentie:

Onze referentie: Evaluatie Milieuvergunning 1992-2002

Betreft: Evaluatie van de voorschriften van de Milieuvergunning van 1991 van de afvalberging DMH in de periode 1992-2002 met betrekking tot het storten van asbesthoudende afvalstoffen

Nijmegen, 10 mei 2012

Geacht college,

Inleiding en doelstelling

Op zondag 29 april 2012 heeft de NOS aandacht besteed aan het storten van asbesthoudend materiaal op de stortplaats de Derde Merwedehaven in de periode tot 2002. Op zowel het niveau van de Tweede Kamer als die van de Provinciale Staten zijn vragen gesteld. Ook in de Sliedrechtse samenleving leven diverse vragen. De fracties van PRO Sliedrecht, de VVD en PvdA hebben verzocht om een extra openbare opiniërende bijeenkomst op dinsdag 15 mei 2012.

Het doel van deze bijeenkomst is om duidelijkheid te krijgen omtrent de door de NOS naar buiten gebrachte gegevens, het stilgelegde feitenonderzoek en eventueel door de gemeente Sliedrecht te ondernemen stappen. Ter voorbereiding van de bijeenkomst is het bureau MOB verzocht om een advies met betrekking tot de vraag of de Milieuvergunning, die vigerend was in de periode voorafgaand aan 2002, het storten van asbesthoudend materiaal wel of niet toestond.

Het gaat hier dus om de Milieuvergunning die in december 1991 is verleend en van kracht bleef tot eind mei 2002. Van april 2002 dateert de nu nog steeds vigerende Milieuvergunning.

De voorliggende notitie is binnen een zeer korte tijd opgesteld en gebaseerd op de in het archief van MOB aanwezige stukken, aangevuld met stukken uit het archief van de gemeente.

Geraadpleegde stukken

De volgende stukken zijn bij de evaluatie betrokken:

- MER van februari 1991 dat door het bureau BKH in opdracht van PROAV¹ was opgesteld. Dit document vormde een onderdeel van de aanvraag voor de diverse vergunningen.
- Gecombineerde aanvraag Afvalstoffenwet (AW), Wet verontreiniging oppervlaktewater (Wvo), WCA (Wet Chemische Afvalstoffen) als aanvulling op het MER. Deze aanvraag dateert van maart 1991. De aanvraag en het MER zijn gelijkkludend en overlappen elkaar grotendeels.

¹ Provinciaal Afvalverwijderingsbedrijf Zuid-Holland N.V.

- “Beschikking” (Milieuvergunning) van het College van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland gedateerd december 1991/januari 1992 met kenmerk DWM 33723.
- Wet Chemische Afvalstoffen (WCA) zoals ten tijde van de vergunningverlening in 1992 van kracht.
- BACA/Besluit Aanwijzing Chemische Afvalstoffen.
- Baga/Besluit aanwijzing gevaarlijke afvalstoffen.
- Stortreglementen 1992, 1994, 2001.

De aanvragen Grondwaterwet en Ontgrondingenwet zijn niet in ons archief aanwezig. Deze zijn niet relevant in dit kader. De voorschriften krachtens de WCA zijn aangehecht aan de Milieuvergunning van 1991. Deze voorschriften hebben uitsluitend betrekking op baggerslib en blijven hier dus ook buiten beschouwing.

Relatie tussen (1) Milieuvergunning van december 1991 en (2) Vergunningaanvraag van maart 1991

In het dictum van de Milieuvergunning van 1991 wordt gesteld dat “*alle als zodanig gewaarmerkte aanvragen om vergunning, inclusief het milieu-effectrapport, aan de vergunning zijn verbonden*” (citaat). Daarbij wordt in het dictum aangetekend dat bij discrepanties tussen aanvraag en voorschriften de voorschriften voorrang hebben. Dit laatste is gebruikelijk.

In praktische termen betekent dit dat de voorschriften beperkingen kunnen opleggen ten opzichte van hetgeen is aangevraagd. In de hier voorliggende notitie wordt daarom ook beschreven wat er met betrekking tot asbesthoudend afval in 1991 is aangevraagd en vergund. Immers, beide documenten zijn relevant bij de vraag wat er met betrekking tot asbest nou precies was vergund in de periode tot medio 2002. Daarbij wordt op twee categorieën afval ingezoomd: bouw- en sloopafval en verontreinigde grond.

MER van februari 1991/Aanvraag voor Milieuvergunning

De samenvatting van het MER² noemt (1) Verontreinigde grond en (2) Bouw- en sloopafval als twee aparte categorieën. Echter, ook wordt opgemerkt dat verontreinigde grond deel kan uitmaken van bouw- en sloopafval. Verderop in de samenvatting³ wordt uitdrukkelijk gesteld dat, met uitzondering van klasse IV baggerspecie, “*andere als chemisch afval te beschouwen stoffen niet op de stortplaats Derde Merwedehaven gestort worden*” (citaat).

Als definitie van “chemische afvalstoffen” wordt verwezen naar de in 1991/1992 van kracht zijnde Wet Chemische⁴ Afvalstoffen.

In hoofdstuk 6 van het MER⁵ wordt onder de categorieën te accepteren afvalstoffen gesteld dat verontreinigde grond alleen zal worden gestort indien de WCA-normen niet worden overschreden. Ook zogenaamd “gecontamineerd bouw- en sloopafval” wordt uitsluitend gestort indien de WCA-normen niet worden overschreven. Alles wat onder de WCA valt zal volgens de aanvraag worden geweigerd.

In bijlage 1 bij het MER wordt in paragraaf 3.1 aangegeven dat bouw- en sloopafval “*overwegend bestaat uit steen, brokken beton, betonijzer, non-ferrometalen, bitumen, asfalt, glas en zand, textiel, kunststoffen, hout en papier*”. Asbest wordt hier *niet* noch elders in de aanvraag genoemd.

Opmerkelijk hierbij is dat het woord “asbest” in het MER in het geheel *niet* wordt genoemd. Het storten van verpakt of onverpakt asbesthoudend afval komt in de aanvraag en het MER derhalve in het geheel niet aan de orde.

In dezelfde paragraaf van het MER staat met betrekking tot verontreinigde grond het volgende: “*Afgegraven grond wordt als afvalstof beschouwd wanneer de grond concentraties verontreinigingen bevat boven de referentiewaarde goede bodemkwaliteit*” (citaat).

² Pagina 9

³ Pagina 16

⁴ De term “chemisch” werd toen gebruikt om ‘gevaarlijk’ aan te duiden

⁵ Pagina 141

Dit dient te worden gelezen in combinatie met hetgeen hierboven is aangegeven dat geen verontreinigde grond zal worden gestort dat volgens de definitie van het WCA als gevaarlijk afval moet worden beschouwd.

Evaluatie van de vergunningaanvraag

Het MER is het enige document dat uitdrukkelijk wordt genoemd in het dictum van de Milieuvergunning als zijnde gekoppeld aan de Milieuvergunning. Dit betekent dat PROAV zich diende te houden aan hetgeen in de aanvraag c.q. het MER is opgenomen en/of aangevraagd. Zoals hierboven al aangegeven zijn aanvraag en MER gelijklopend en grotendeels ook qua tekst identiek.

Voor zover wij na konden gaan komt het woord "asbest" niet voor in het MER noch in de aanvraag. Dit kan worden geïnterpreteerd als zou het storten van asbesthoudend afval niet zijn aangevraagd en op grond daarvan ook niet vergund. Dit is een strikte interpretatie van de aanvraag. In dit geval mag asbesthoudend afval in het geheel *niet* worden gestort, noch als verontreinigde grond noch als bouw- en sloopafval.

Indien de aanvraag "ruim" wordt uitgelegd dan betekent dit dat:

- Bouw- en sloopafval alleen is aangevraagd om te mogen worden gestort indien het volgens de WCA *niet* kwalificeert als gevaarlijk afval.
- Verontreinigde grond alleen is aangevraagd om te mogen worden gestort indien deze grond volgens de WCA *niet* kwalificeert als gevaarlijk afval.

Tegen deze "ruime" interpretatie van het MER pleit het gegeven dat nergens in het MER wordt gerefereerd aan het storten van asbesthoudend afval. Evenmin wordt in "par. 8.3.4 Lucht" van het MER gerefereerd aan het mogelijk vrijkomen van asbestvezels. In deze paragraaf komen geur- en stofemissies wel uitgebreid aan bod. Echter er staat niets over asbest.

Conclusies:

1. Het MER van 1991 fungeerde ook als onderbouwing van de aanvraag voor de vergunning en is ook gekoppeld aan de vergunning.
2. Het storten van asbesthoudend afval in de vorm van verontreinigde grond of als bouw- en sloopafval is dus *niet* aangevraagd.

Wet Chemische Afvalstoffen (WCA)

De in 1992 vigerende WCA⁶ bevat een processenlijst en een lijst van stoffen. In de stoffenlijst wordt asbest genoemd onder Klasse II, B.21. Dit betekent een maximale concentratie van 5.000 mg/kg asbest, oftewel 0,5% asbest. Boven deze concentratie is volgens het WCA sprake van chemisch afval c.q. gevaarlijk afval.

Met betrekking tot specifiek bouw- en sloopafval wordt op pagina 126 van de WCA aangegeven dat deze: *"niet als chemische afvalstoffen worden aangemerkt voor zover ze uitsluitend bestaan uit bouw- en sloopafval, waarin zich op het moment van afgifte, na selectief verwijderen geen lood, asbesthoudende bestanddelen en verontreinigd verpakkingsmateriaal van verf, van houtverduurzamingsmiddelen, van zuren, van lijmen of van kitten bevinden"*.

Na 1992 is ter vervanging van de WCA het Baga gepubliceerd dat tot 2002 van kracht is geweest. Daarna kwam de Eural⁷. Het Baga kende een vergelijkbare opbouw als de WCA. Als concentratiegrens voor asbest wordt ook 0,5% genoemd. Ook staat in het Baga dezelfde zinsnede over bouw- en sloopafval als hierboven.

Overigens is er geen indicatie gevonden als zou het Baga rechtstreeks werkend zijn. Ook is voor zover ons bekend de scope van te storten afvalstoffen niet verruimd in de periode 1992-2002 middels een wijzigingsvergunning. Dit betekent dat in de periode 1992-2002 de beperkingen in de aanvraag en de Milieuvergunning van 1991 op grond van de WCA van kracht bleven.

⁶ Schuurmans & Jordens, vijfde druk

⁷ Europese afvalstoffenlijst

Milieuvergunning van 1991

Volgens vaste jurisprudentie van de Raad van State kunnen voorschriften in een vergunning *wel beperkingen* opleggen maar *geen verruiming* betekenen. Dit betekent in dit geval dat de provincie het storten van asbesthoudend afval niet mag toestaan als dit niet is aangevraagd.

In de considerans van de Milieuvergunning van 1991 wordt naar aanleiding van inspraaknotities van belanghebbenden op diverse plaatsen⁸ herhaald dat er, met uitzondering van baggerslib, uitsluitend afvalstoffen mogen worden gestort *voor zover ze geen afval zijn volgens de WCA*. Ook wordt gesteld dat er alleen afval mag worden gestort volgens de zogenaamde “positieve stoffenlijst”.

Op pagina 17/18 van de considerans staat aangegeven dat *gecontamineerd* bouw- en sloopafval naar de VBM-deponie gaat, *niet* naar de afvalberging DMH.

Voorschrift 4.3 van de Milieuvergunning stelt uitdrukkelijk dat afvalstoffen alleen mogen worden gestort indien ze niet onder het regiem van de WCA vallen. Idem voorschrift 4.8.

In voorschrift 4.10 wordt het maken van een stortreglement voorgeschreven, dat ter goedkeuring dient te worden aangeboden aan het bevoegde gezag.

In de Milieuvergunningvoorschriften wordt *geen* gewag gemaakt van specifiek asbesthoudend afval. Er zijn hierin ook geen voorschriften opgenomen met bepalingen hoe asbesthoudend afval dient te worden gestort en met welke voorzorgsmaatregelen om de omgeving te beschermen tegen blootstelling aan asbestvezels.

De voorschriften 3.26 en 7.1 hebben betrekking op het voorkomen van stofverspreiding buiten de inrichting. Uit de tekst blijkt dat het hier gaat om inert stof, geen asbesthoudend stof. Ook hier is niets opgenomen met betrekking tot bescherming van de omgeving tegen asbestvezels.

De Milieuvergunning van 1991 bevat derhalve geen enkel voorschrift ter beperking van verspreiding van asbestvezels. Dat is ook wel te begrijpen om de eenvoudige reden dat het storten van asbesthoudend afval niet was aangevraagd.

Conclusies:

1. Kennelijk heeft het bevoegd gezag de aanvraag van 1991 ook geïnterpreteerd als zou het storten van asbesthoudend afval niet zijn aangevraagd. Immers, als het storten van asbest wel zou zijn aangevraagd dan zouden er wel voorschriften aan de Milieuvergunning zijn verbonden om verspreiding van asbestvezels te voorkomen⁹.
2. De combinatie van vergunningaanvraag en vergunning, beide van 1991, staat het storten van asbesthoudend afval niet toe omdat deze activiteit niet is behandeld in het MER, niet is aangevraagd en niet is vergund.

Positieve stoffenlijst/stortreglementen

Het eerste stortreglement dateert van augustus 1992. Het bevat als bijlagen onder andere de “positieve afvalstoffenlijst”. In de tekst van het stortreglement wordt uitdrukkelijk herhaald dat afvalstoffen die kwalificeren als gevaarlijk afval conform de WCA *niet* mogen worden gestort. Dit is conform de MER/aanvraag en de Milieuvergunning van 1991. In de “positieve afvalstoffenlijst” wordt bouw- en sloopafval genoemd als zijnde acceptabel indien dit niet onder de WCA valt. Er staat in de tabel een asterisk (*) hetgeen betekent dat dit potentieel onder de WCA zou kunnen vallen en daarom moet worden gecontroleerd op samenstelling. Dit geldt ook voor verontreinigde grond.

⁸ Bijvoorbeeld op pagina 40 (diverse keren), pagina 41, pagina 50, hier wordt ook gerefereerd naar de “positieve stoffenlijst”.

⁹ In de Milieuvergunning van 2002 zijn wel specifieke voorschriften met betrekking tot asbest opgenomen om verspreiding van asbestvezels te voorkomen.

Ook in het eerste stortreglement van augustus 1992 komt het woord asbest *niet* voor. Bouw- en sloopafval wordt wel genoemd in het eerste stortreglement, echter zonder het woord “asbesthoudend”.

In het stortreglement van mei 1994 wordt op pagina 8 *wel* gewag gemaakt van asbesthoudend bouw- en sloopafval. Er wordt opgemerkt dat gestopt wordt met het uitstorten van dit afval in de ontvangsthal voordat storten op de afvalberging plaatsvindt. Kennelijk werd asbesthoudend afval wel geaccepteerd op de berging ondanks dat (1) aanvraag (MER), (2) Milieuvergunning, (3) het stortreglement 1992 het storten van asbest in het geheel niet noemen, en (4) er geen voorschriften in de vergunning zijn om asbestbesmetting van de omgeving te voorkomen.

In de acceptatielijst van het stortreglement 1994 staat bij bouw- en sloopafval nog steeds een asterisk, zodat dit kennelijk nog steeds als potentieel gevaarlijk afval wordt beschouwd. In bijlage 3 met de acceptatiegrenswaarden wordt met betrekking tot asbest gerefereerd aan de Baga norm van maximaal 5.000 mg/kg (0.5%) asbest. Echter, bij “Grensacceptatie” staat nu een “*” en als verklarende tekst: “*Dubbel verpakken*”. Op pagina 19/20 van hetzelfde stortreglement staat dat het aangeboden bouw- en sloopafval niet (meer) hoeft te worden bemonsterd ter controle op de samenstelling.

In het stortreglement van februari 2001¹⁰ is de asterisk bij asbesthoudend bouw- en sloopafval verdwenen. Kennelijk vond IGAT destijds dat er geen concentratiegrenzen meer hoefden te worden gesteld aan maximale concentraties gevaarlijke stoffen in bouw- en sloopafval, waaronder asbest en alle andere mogelijke verontreinigingen. Volgens dit stortreglement mag asbesthoudend bouw- en sloopafval worden gestort zonder enige beperkingen met betrekking tot maximale concentraties asbest en andere verontreinigingen.

Echter, verontreinigde grond lijkt t/m het stortreglement 2001 wel onderworpen aan concentratie-eisen conform het Baga. Heel duidelijk is dat echter niet.

Uit de ontwikkeling van de stortreglementen van 1992 tot 2001 ontstaat het beeld dat middels stortreglementen de scope van de toegelaten asbesthoudend afvalstoffen in deze periode fors is verruimd zonder dat hiervoor een formele openbare procedure is gevolgd en tevens zonder adequate voorschriften te bescherming van de omgeving tegen asbestvezels.

Evaluatie

1. Noch in de aanvraag van 1991 voor de Milieuvergunning noch in de Milieuvergunning zelf wordt specifiek gerefereerd aan asbest. Een strikte interpretatie is dat hierdoor het storten van asbesthoudend afval niet was toegestaan. Deze interpretatie lijkt de meest logische omdat er ook geen enkel voorschrift is opgenomen hoe om te gaan met asbesthoudend afval. Indien het storten van asbesthoudend afval wel zou zijn aangevraagd dan zouden er wel voorschriften met betrekking tot de handling van dit afval zijn opgenomen.
2. Een ruimere interpretatie van de Milieuvergunning van 1991 is dat het storten van asbesthoudend afval wel was toegestaan mits het aangeboden afval volgens de bepalingen van de WCA niet als gevaarlijk afval kwalificeerde.
3. Als we uitgaan van de ruimere interpretatie dan betekent dit voor de in dit verband twee belangrijkste categorieën het volgende:
 - a. Vervuilde grond mag alleen worden gestort als de concentraties asbest lager zijn dan 0,5%.
 - b. Bouw- en sloopafval mag alleen worden gestort als dit niet als gevaarlijke afvalstof wordt aangemerkt. Dit houdt in dat dit afval uitsluitend mag bestaan uit bouw- en sloopafval, waarin zich op het moment van afgifte, na selectief verwijderen geen lood, *asbesthoudende* bestanddelen en verontreinigd verpakkingsmateriaal van verf, van houtverduurzamingsmiddelen, van zuren, van lijmen of van kitten bevinden.

¹⁰ Tweede gewijzigde versie van 1 februari 2001. Dit document bevat als bijlage 2 “*Algemene voorwaarden met betrekking tot het be- en verwerken van afvalstoffen alsmede het verrichten van diensten en ter beschikking stellen van materiaal door IGAT B.V.*” Deze zijn gedateerd op 23 maart 2001.

4. Dit betekent dat bouw- en sloopafval, met daarin delen asbest, volgens de Milieuvergunning niet mocht worden gestort. De vraag is dan of er helemaal geen asbest in het bouw- en sloopafval mocht zitten of dat er maximaal 0,5% asbest in mocht zitten.
5. Als we dit ruim interpreteren dan betekent dit dat asbesthoudend bouw- en sloopafval op grond van de Milieuvergunning van 1991 alleen mocht worden gestort indien de concentratie asbest niet meer dan 0,5% bedroeg.
6. Volgens het stortreglement 1994 wordt vanaf dan geen controle meer uitgevoerd op asbest concentraties in het aangeboden bouw- en sloopafval.
7. In de bij ons aanwezige stukken is geen informatie over het al dan niet verpakt storten van asbesthoudend afval. De stortreglementen geven hierover weinig of geen concrete informatie met uitzondering van het stortreglement van 2001.
8. Wij beschikken niet over stortlijsten van de periode 1992-2002. Uit de stukken van de NOS blijkt dat volgens opgave van het bedrijf in 2000 19.981 ton asbesthoudend bouw- en sloopafval is gestort. Over begin 2002 zijn ons ook stortlijsten bekend waarin wordt bevestigd dat er veel asbesthoudend bouw- en sloopafval werd gestort. Onduidelijk is of hiervan bekend is of de concentraties asbest onder de 0,5% bleven. Volgens de stortreglementen hoefde dit niet te worden gecontroleerd.

Conclusies en samenvatting

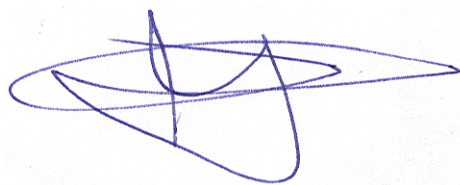
De vraagstelling is of de Milieuvergunning, die vigerend was in de periode voorafgaand aan 2002 (dus van 1992-2002), het storten van asbesthoudend materiaal *wel of niet* toestond. Op grond van het bovenstaande komen we tot de volgende conclusies:

1. Noch de aan de Milieuvergunning gekoppelde aanvraag en het MER, noch de Milieuvergunning van 1991 zelf maken gewag van asbesthoudend afval. Er zijn in deze vergunning dan ook geen voorschriften opgenomen die het verspreiden van asbestvezels via de lucht moesten voorkomen.
2. Een strikte interpretatie hiervan is dat het storten van asbesthoudend afval niet was aangevraagd noch vergund, en dus ook niet was toegestaan. Deze interpretatie wordt gesteund door het gegeven dat (1) het accepteren van asbesthoudend afval en de mogelijke verspreiding van asbestvezels in het MER niet aan de orde zijn geweest, (2) het storten van asbesthoudend afval niet is aangevraagd, en (3) voorschriften met betrekking tot het storten van asbest en het voorkomen van verspreiding van asbestvezels geheel ontbreken in de Milieuvergunning van 1991.
3. Een ruime interpretatie van de Milieuvergunning van 1991 is dat er maximaal 0,5% asbest in verontreinigde grond en in bouw- en sloopafval aanwezig mocht zijn. Deze interpretatie zou verdedigd kunnen worden op grond van de redenering dat het storten van asbesthoudend afval weliswaar niet specifiek is aangevraagd, maar dat de WCA-normen zijn aangevraagd als begrenzing van te storten afvalstoffen. Op grond hiervan zou dus ook het storten van asbesthoudend afval zijn aangevraagd zolang er geen sprake is van overschrijding van de asbestnormen van de WCA.
Echter, in dat geval hadden wel degelijk voorschriften met betrekking tot beperking van verspreiding van asbestvezels in de Milieuvergunning moeten staan. Het feit dat dit niet het geval was pleit tegen een ruime uitleg van de Milieuvergunning.
4. In het eerste stortreglement van augustus 1992 komt het woord "asbest" niet voor. De aangehechte positieve stoffenlijst noemt alleen "Bouw- en sloopafval", op de laatste bladzijde onder "Diversen" ook "Verontreinigd bouw- en sloopafval", zonder dat hier "asbest" wordt genoemd.
5. Uit het stortreglement van 1994 blijkt ondubbelzinnig dat er destijds asbesthoudend afval over de weg werd aangevoerd en ter controle los werd uitgestort in de ontvangsthal¹¹. Hoe hoog de asbestconcentraties in dit afval waren is ons niet bekend.

¹¹ Zie pagina 8 van het stortreglement. Dat dit uit oogpunt van arbeidsomstandigheden niet wenselijk is in verband met mogelijke besmetting van werknemers ligt voor de hand. Zie ook pagina 20.

6. Het stortreglement van februari 2001 laat het storten van asbesthoudend afval met elke concentratie asbest en andere gevaarlijke stoffen zonder enige beperking toe zonder dat de Milieuvergunning van 1992 adequate voorschriften bevatte om ongecontroleerde verspreiding van asbestvezels te voorkomen. Echter, dit stortreglement bevatte als bijlage 3 wel een "Protocol asbesthoudend bouw- en sloopafval¹²". Hierin wordt onder meer aangegeven dat asbesthoudend afval deugdelijk moet zijn verpakt conform de richtlijnen van de arbeidsinspectie, hetgeen inhoudt: luchtdicht en dubbelwandig. Analyses ter controle van de Baga norm van maximaal 0,5% asbest werden om arbotechnische redenen niet uitgevoerd. Het protocol geeft *niet* aan of het protocol ook op asbesthoudende *grond* betrekking had. Ook blijkt uit de tekst ervan dat het protocol alleen ten doel had om de werknemers te beschermen tegen asbestvezels, *niet de omgeving*.
7. Het protocol dateert van 23 maart 2001. Tot maart 2001 waren er kennelijk helemaal geen vergunningvoorschriften van kracht met betrekking tot beperking van verspreiding van asbestvezels naar, en bescherming van, de omgeving. Ook was in de voorschriften van de vergunning niet voorgeschreven dat asbesthoudend afval verpakt moest worden aangeleverd. Het gaat hier dus om de periode 1992 – maart 2001.
8. De forse verruiming van de scope van te storten afvalstoffen in het stortreglement 2001 ten opzichte van de Milieuvergunning van 1991 is evident in strijd met de Milieuvergunning. Dit stortreglement had daarom niet als zodanig mogen worden goedgekeurd vanwege strijdigheid met de Milieuvergunning en het MER van 1991. Dezelfde conclusie geldt voor de asbest gerelateerde delen van het stortreglement van 1994.

Hoogachtend,

A handwritten signature in blue ink, consisting of several overlapping loops and lines, positioned below the text 'Hoogachtend,'.

drs. ing. Johan G. Vollenbroek

¹² Als bijlage bij het stortreglement 2001 onder "aanbiedingsprotocollen".